

Posudek na diplomovou práci **Blanky Jirkovské:**

„Výzkum motivačních faktorů a ovlivnění pracovního výkonu SZP v nemocnici Rudolfa a Stefanie Benešov, a.s.“

Jak je z názvu zřejmé, práce byla zaměřena na otázku motivace středního zdravotnického personálu. Můžeme konstatovat, že cíle stanované v diplomové práci se diplomantce podařilo zrealizovat. Z práce je zřejmé, že autorka má zkoumanou problematiku má dostatečně zažitou a zabývá se jí delší dobu.

Diplomantka se dobře vyrovnává s teoretickou bází motivačních teorií. Práce má určitý teoretický základ - motivační teorii R. Oldhama & G. Hackmana a dvofaktorovou teorii motivace F. Herzberga. Tyto dnes již klasické modely se autorka snažila „verifikovat“ a interpretovat rozdíly, které zjistila ve vlastním výzkumu. V komentářích k jednotlivým motivačním faktorům prokazuje i obeznámenost s dalšími modely a teoriemi jak motivačními (A. Maslow), tak i manažerskými (R. Blake & J. Mouton, D. McClelland, E. Schein, etc.).

Práce však není jen prostou verifikací obou modelů, autorka se snaží o postižení většího množství potencionálních motivátorů s akcentem na zdravotnictví. Výsledky hodnocení motivátorů rozšířila o hodnocení spokojenosti respondentů s poskytováním daného motivátoru v dané nemocnici. Tím získala dvojdimenzionální pohled na sledované faktory. Problémy s kategorizací faktorů řešila rozčleněním do kvadrantů od vysoká motivace – vysoká spokojenost, až nízká motivace – nízká spokojenost. Je to jistě legitimní rozhodnutí umožňující strukturovat interpretace, ale popisovaných motivačních faktorů v jednotlivých „kvadrantech“ se mi zdá příliš mnoho a čtenář může ztratit přehled, kde se nachází, přestože diplomová práce je jinak pevně strukturovaná.

V závěrečné analýze dvou výchozích motivačních teorií dochází k autorka k zjištění, že z Oldhamových a Hackmanových faktorů se jí podařilo prokázat existenci pouze faktoru důležitost úkolů jako nejvýznamnějšího přispěvatele k motivačnímu potenciálu práce. Z Herzbergových motivačních se prokázaly jako významné úspěch a uznání. Autorka v tabulce č.8 uvádí pět nevýznamnějších motivačních faktorů zjištěných v rámci výzkumu. Jsou to: spokojenost pacientů, mezilidské vztahy, uznání za dobře odvedenou práci, úspěšné splnění úkolů a povinností, péče o pacienty. Zajímavá v této souvislosti je významová podobnost mezi nejsilnějšími motivátory a nejvýraznější klíčovou charakteristikou práce SZP – důležitost úkolů s dopadem na životy, zdraví a práci lidí.

Pozitivně hodnotím i „follow up“ fázi - další práci s vedením a zaměstnanci nemocnice na základě výzkumu.

K diplomové práci mám jen drobné výhrady z metodologického pohledu :

1. Přivítal bych v příloze použitý dotazník (jak pro všechny respondenty tak pro polostandardizované rozhovory) a tabulku třídění 1.stupně + mean, median, modus, varianci nebo směrodatnou odchylku (*dva celkové grafy průměrů v příloze sice dávají určitý obraz o rozložení faktorů z hlediska obou dimenzí (motivace X spokojenost), ale zasvěcený čtenář by přivítal více informací*)
2. Není mi jasné proč autorka použila v práci ve dvou případech indexovou míru (*index vedení a leadershipu viz 7.7.6. a index rozvoje a kariéry viz. 9.1.1.*), když všude jinde užívá průměry a pořadí faktorů
3. V několika případech autorka konstatuje prokázanou statistickou závislost bez smysluplné interpretace (*namátkou str.88 - posuzování míry rozhodovací pravomoci a kontra rodinný stav – proč 22% svobodných má pocit nedostatečné rozhodovací pravomoci proti 9% vdaných/ženatých?*)

Celkové hodnocení

Závěrem mohu konstatovat, že rozsah práce, obsah i forma je adekvátní magisterské diplomové práci. Celkově můžeme práci považovat za výsledek zdařilé dlouhodobější spolupráce autorky s danou nemocnicí. Vzhledem k tomu, že se jedná o zajímavý projekt zahrnující výzkum i poradenské aktivity, trochu lituji toho, že diplomantka nepopsala podrobněji „poradenská“ doporučení a kroky následující realizaci a prezentaci výzkumu a včetně reakcí zaměstnanců a vedoucích. Myslím, že by bylo vhodné na projektu dále pokračovat např. v rámci možného doktorandského studia.

Práci přes drobné výše uvedené výhrady hodnotím velmi kladně a doporučuji ji k obhajobě se známkou **v ý b o r n ě**.

Praha 25.6.2011

PhDr. Jiří Trunda